

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Черняка Романа Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини п'ятої статті 355 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
12 червня 2024 року
№ 101-3(II)/2024

Справа № 3-79/2024(169/24)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Черняка Романа Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини п'ятої статті 355 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Черняк Р.А. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину п'яту статті 355 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), за якою судові рішення суду касаційної інстанції є остаточними і оскарженню не підлягають.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

З 23 квітня 2014 року Черняк Р.А. перебуває на обліку в Головному управлінні Пенсійного фонду України в Рівненській області та отримує пенсію за вислугу років на підставі Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами.

Управління Служби безпеки України в Рівненській області (далі – Управління) на виконання рішення колегії суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 17 грудня 2019 року підготувало довідку від 21 липня 2020 року № 17/9 про грошове забезпечення Черняка Р.А. станом на 5 березня 2019 року, у якій вказало, зокрема, розмір надбавки за особливості проходження військової служби, який становить 65 відсотків посадового окладу з урахуванням окладу за військовим (спеціальним) званням, та надбавки за вислугу років.

У квітні 2021 року Черняк Р.А. звернувся до Управління із заявою, у якій просив виправити допущену, на його думку, помилку в зазначеній довідці щодо розміру його надбавки за особливості проходження військової служби і внести до неї зміни, адже під час звільнення з військової служби розмір зазначеної надбавки становив 100 відсотків посадового окладу з урахуванням окладу за військовим (спеціальним) званням та надбавки за вислугу років. Однак Управління відмовило Черняку Р.А. у задоволенні такої заяви.

Черняк Р.А. звернувся до Рівненського окружного адміністративного суду з позовом до Управління, у якому, зокрема, просив визнати протиправними дії Управління щодо оформлення довідки від 21 липня 2020 року № 17/9 про розмір його грошового забезпечення, зобов'язати Управління внести зміни до цієї довідки, змінивши розмір надбавки за особливості проходження військової служби із 65 відсотків на 100 відсотків.

Рівненський окружний адміністративний суд рішенням від 12 листопада 2021 року, залишеним без змін постановою Восьмого апеляційного

адміністративного суду від 27 грудня 2023 року, позовні вимоги Черняка Р.А. задовольнив.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду постановою від 26 березня 2024 року задовольнила касаційну скаргу Управління, скасувала зазначені рішення судів першої та апеляційної інстанцій, ухвалила нове рішення, яким відмовила Черняку Р.А. у задоволенні позовних вимог, зазначивши, що „постанова суду касаційної інстанції є остаточною та не оскаржується“.

1.2. Черняк Р.А. зазначає, що „предметом <...> конституційної скарги є передбачена частиною п'ятою статті 355 КАС України законодавча заборона на оскарження судового рішення суду касаційної інстанції, яке винесено іншим структурним підрозділом Верховного Суду, ніж Велика Палата“ та що ця норма Кодексу „потребує уточнення, що є остаточними і оскарженню не підлягають лише судові рішення суду касаційної інстанції, винесені Великою Палатою Верховного Суду“.

Автор клопотання твердить, що „обмеження на розгляд спору <...> касаційною інстанцією лише першого рівня <...> без можливості перевірити рішення цієї інстанції касаційною інстанцією вищого рівня – Судовою або Об'єднаною палатою Касаційного адміністративного суду <...> та Великою Палатою Верховного Суду <...> – є порушенням“ приписів частин першої, другої статті 55 Конституції України, що гарантують право на судовий захист.

Суб'єкт права на конституційну скаргу також указує, що визначена в частині п'ятій статті 355 Кодексу „заборона є проявом законодавчої дискримінації і порушенням положень Конституції України“, а саме статті 64, частин третьої, п'ятої статті 125, пунктів 1, 3, 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, Черняк Р.А. цитує приписи Конституції України, Кодексу, міжнародні акти, посилається на рішення Конституційного Суду України,

практику Європейського суду з прав людини, Верховного Суду, а також на судові рішення у його справі, копії яких долучено до матеріалів конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих приписів), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Черняк Р.А., твердячи про невідповідність частини п'ятої статті 355 Кодексу приписам частин першої, другої статті 55, статті 64, частин третьої, п'ятої статті 125, пунктів 1, 3, 8 частини другої статті 129 Конституції України, не обґрунтував, у чому саме полягає неконституційність цієї норми Кодексу і як її застосування в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові колегії суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 26 березня 2024 року – спричинило порушення конституційного права на судовий захист. Автор клопотання фактично висловив незгоду з результатами розгляду його справи судом касаційної інстанції та навів власне бачення законодавчого унормування порядку касаційного оскарження судових рішень, що не є

обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності частини п'ятої статті 355 Кодексу.

До того ж наведені у цій конституційній скарзі твердження щодо неконституційності частини п'ятої статті 355 Кодексу майже ідентичні тим, які Черняк Р.А. уже наводив, коли звертався до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо перевірки на відповідність Конституції України цієї ж норми Кодексу, застосованої в постанові колегії суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 26 березня 2024 року. Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 1 травня 2024 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за вказаною конституційною скаргою у зв'язку з недотриманням Черняком Р.А. вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ на підставі пункту 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що автор клопотання знову не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Черняка Романа Анатолійовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) частини п'ятої статті 355 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**